

Text: Petra Divoká
Foto: BVLGARI

A ZRODILA SE LEGENDA

TŘI PRSTENY A JEDEN NÁHRDELNÍK. TAK VYPADÁ VÝSLEDEK SPOLUPRÁCE ZAHY HADID A ŠPERKAŘSKÉHO DOMU BVLGARI, KTERÝ DOSTAL NÁZEV B.ZERO1 DESIGN LEGEND.

Působí jako symbol sebevědomí a moci, silně vyjadřuje charakteristické rysy osobnosti, které dobře vědí, jakou cestou se chtějí v životě ubírat. Stejně jako Bulgari změnilo pohled na pojetí klasických šperků, vymanila se Zaha Hadid z představ tradiční architektury. Tento průkopnický přístup kombinující nesourodé barevné kombinace a neobvyklé materiály, jako jsou keramika nebo mramor, jež propůjčují šperkům velmi odvážné proporce, je pro značku Bulgari charakteristický již několik desetiletí. I cílem kolekce B.zero1 Design Legend není jít s proudem, ale odlišit se.

Během 50. let, kdy byly hlavním námětem šperků diamanty, začala značka pocházející z Říma zdobit svá umělecká díla vzácnými kameny. V 70. letech, v době velkých společenských změn, posunulo Bulgari hranice

tvorivosti ještě o kus dál a začalo používat nové motivy a materiály, jako jsou antické mince, ocel a hedvábní. Touhu po inovaci společnost vyjádřila také novými technikami zpracování. Jednou z nejméně známých je tubogas, díky níž již od 60. let vznikají flexibilní náramky a která je zároveň ochrannou známkou značky Bulgari. Logickým vyústěním snahy odlišit se byl rok 1999, kdy se zrodila kolekce B.zero1, do které se kvůli propojení klasického a osobitého designu všichni zaměřovali. Brzy se prstěny B.zero1 staly symbolem schopnosti značky Bulgari přeměnit klasické modely v průkopnické vize.

Jedním z přelomových byl rok 2010, kdy vdechl prstenu B.zero1 novou podobu slavný Anish Kapoor. Model Perfect Mistake, představený v roce 2016, byl vyroben ze

tří druhů zlata a stal se jedním z milníků vývoje designu B.zero1. Dnes se novinka Design Legend stává dalším mezníkem. Nový prsten je lemován dvěma tenkými kruhy s vygravírovaným logem BVLGARI, zatímco jeho tělo ztělesňuje zlaté vlny, volně se pohybuující nepopsatelným, avšak dynamickým směrem. ▼

TIP

Speciální obchod Zaha Hadid s limitovanými edicemi i stálými výrobky, kde se rovněž uskutečňují zajímavé krátkodobé výstavy, se nachází uprostřed Londýna. Pokud chcete být informováni o různých eventech, prezentacích a akcích spojených s vrcholným designem a módou, nechte se zařadit na mailing list gallery@zaha-hadid-design.com.

Text: Honza Vedral
Foto: Marek Musil

SPOJIT KOLO S DEŠTNÍKEM

Lubomír Typlt

SYROVÉ FIGURY, ČASTO S POTMĚŠILÝM VÝRAZEM A VŽDY VE VÝRAZNÝCH A KONTRASTNÍCH BARVÁCH, KTERÉ UTVÁŘEJÍ NEOPAKOVATELNOU ATMOSFÉRU. KDO BY TO BYL ŘEKL, ŽE SVĚT OBRAZŮ LUBOMÍRA TYPLTA, VE KTERÉM NENÍ MÍSTO PRO DEKORACI, VZNIKÁ V BÝVALÉM HOSPODSKÉM SÁLE UPROSTŘED PÍČINA.

Dřív se tu scházel celý Pičín na pivo a tančovačku, dnes má v bývalém hospodském sále Lubomír Typlt svůj ateliér. Deštníkové kolo bude jedním z nových motivů na chystané výstavě.

První zmínka o klasické kamenné hospodě, kam chodívala ještě na konci sedmdesátých let tančit celá vesnice čítající nějakých pět set obyvatel, se datuje někdy do první polky devatenáctého století. Poslední tři roky tu ale funguje docela jiný provoz, než kdysi nabízel zdejší výčep s tanečním sálem a přilehlá masna, do které se dobytek boural přímo ze sousedícího statku. Ateliér jednací čtyřicetiletého výtvarníka Lubomíra

Typlta, který krom svých obrazů proslul i texty pro průkopníky tuzemského hip hopu WWW, je jedním z těch míst, které člověka ihned chytanou atmosférou i svou velkorysostí.

„Během malování ale vyžaduju samotu. Když se někdo podívá na obraz, který není hotový, vysloveně trpím. Je to jako bych šel po náměstí ve slipech. Nejsm rád, když mi někdo kouká pod ruce a sám

vím, že to ještě nefunguje,“ vysvětluje Typlt, který malířství vystudoval na Kunstakademii v německém Düsseldorfu a má za sebou řadu úspěšných výstav u nás i ve světě. Ostatně, do jeho ateliéru přijíždíme s fotografelem právě ve chvíli, kdy se mu vrátily obrazy z výstav v Bruselu a Typlt je uprostřed příprav na svou srpnovou expozici v pražské DSC Gallery. „Název zatím nemám. Ještě mě to neuhodilo. Hodně mi na něm záleží,“ říká.

Zatímco jméno se teprve hledá, už teď je zřejmé, že jedním z hlavních motivů výstavy bude archetypálně působící „letka“ z bicyklů, kterým výtvarník místo jízdních kol přidal výrazné červené deštníky. „Ten nápad nosím v hlavě už dlouho, konečně jsem ho zrealizoval,“ ukazuje na objekty zavěšené na stěnách ateliéru. „Jel jsem náhodou kolem starožitnictví a viděl jsem tenhle nádherný rám. Vypadalo to jako kolo z třicátých let, na němž ještě

jezdil wehrmacht. Hned jsem ho koupil. Věděl jsem, že tohle je archetyp kola, že vypadá samo o sobě dobře, že to není nějaké odporné elektrokoło.“

Zatvářím se překvapeně, Typlt se totiž v posledních letech věnoval hlavně malbě a předmětem jeho zájmu byly figury, proč se tu teď takřka foglarovsky pustil do sestavování podivuhodných bicyklů? „Takovéhle neodadaistické objekty jsem

dělal kolem roku 2000, ještě když jsem studoval,“ vysvětluje. „Moje malování je od začátku takhle postavené. Už v devadesátých letech jsem nejdřív stavěl objekty, které fungují samy o sobě jako sochy, a ty jsem až potom maloval,“ ukazuje pro vysvětlenou na malbu, na níž jeho kolo dostává další rozměry. Namísto nahodilých věcí chtěl totiž svoje obrazy vždy zakotvit v realitě. „Nikdy jsem nemaloval zátěši. Namísto toho jsem si jako model postavil

Ukázka Typltovy starší tvorby ze soukromé sbírky. I na obraze nazvaném Vlasatice je patrná autorova výrazná práce s barvami.

instalaci, která sama musela obstát jako umělecký artefakt. Až potom jsem udělal ten posun, že jsem objekt namaloval. Primárně se pořád považuju za malíře. Pořád to kolo můžu zasadit do jiného prostředí, řešit vztahy mezi barvami, tak moje malby vznikají," vysvětluje Lubomír Typlt.

A zároveň prozrazuje, že ani motiv deštníku není v jeho tvorbě úplně nový. Léta neměnný tvar osmistěnu, který deštníky mají, začal používat už víc než před třemi lety na figurálních obrazech. „Byly na nich holky, kterým rval deštníky z rukou vítr. Kombinatoricky jsem došel k tomu, že by se daly ty deštníky přímo spojit s kolem. Jako dva archetypy.“ Řada vnitřních a ne vždy na první pohled zřejmých odkazů je ostatně dalším z typických rysů Typltových prací. Letmo se o tom zmíní, když se zastavíme u dalšího z obrazů na chystanou výstavu, na němž jsou chlapi pojídající kukuřici. „To je pro mě úplně nový námět, který jsem ještě nikde nevystavoval. Význam je otevřený, je tam vzdálený odkaz na van Goghovy Jedlíky brambor i na ty obrovské zranice, které se malovaly v baroku. Ale každý si to může vysvětlovat jinak,“ naznačuje Typlt, co se skrývá pod povrchem jeho pláten.

A jak je vlastně zvyklý pracovat? „Když začínám nový obraz, potřebuju mít volný den bez jakéhokoli dalšího zařizování. Pokud všechno dobře běží, začínám pracovat už v osm ráno. Maluju do mokré barvy, a dokud je obraz živý, tak na něm pracuju. Plátna neodkládám, nenechávám je půl roku někde ležet. Naopak, potřebuju energii a koncentraci dát pokud možno na jeden zátah,“ popisuje Typlt svoje malířské rutiny. Pokud se mu daří, je schopen obraz podle svých skic dokončit za čtyři až pět dní. A k opravám přistupuje jen nerad. „Vím, že obrazy, které jsou skutečně udělané na jeden zátah, fungují nejlépe.“

**NEPRACUJI S ŠEDIVOU
A ČERNOU, TY MÁM
Z PALETY VYŘAZENÉ.
MÁM RÁD VÝRAZNÉ BARVY**

Na obraze chlapců Typtl vychází ze základních barev RGB, tedy červené, zelené a modré.

Souhlasím s tím, co říkal Zdeněk Burian, že oprava je poprava. Ale někdy má nápad slabinu, musím hledat, jak ven ze slepé uličky, když vidím, že to nefunguje, jak jsem zamýšlel," přiznává. Hodně času mu zabere jeho typické barevné řešení, často založené na základních barvách RGB. „Nepracuji s šedivou a černou, ty mám z palety vyřazené. Mám rád výrazné barvy," říká výtvarník, který v mezích stíhá psát i expresiv-

ní a oceňované texty pro hiphopové WWW, s nimiž dokonce hrál v pionýrských začátcích na trumpetu. Na nové album už má připravených sedm textů, které vesměs vznikly ve stejném ateliéru jako jeho obrazy.

U jejich tvorby ovšem hrála docela jiná hudba než experimentální hip hop. „Vltavu si při malování opravdu nenaladím, to bych upadl a usnul. Já potřebuju

popohnat. Mám rád Prodigy nebo Underworld, v poslední době poslouchám elektronický metal, který je už opravdu hodně agresivní. Ale pro malování výborný," říká spokojeně, než se rozloučíme a zamíříme z Pičína zase zpátky do zrychleného světa. Je evidentní, že i v Typtlovi, který na první pohled i ve své řeči působí klidně, až stydlivě, se toho stejně jako v jeho tvorbě pod povrchem skrývá daleko víc, než je možná patrné. ▼

Jedlíci kukuřice jsou jedním z nových motivů, Typtl v nich odkazuje na van Gogha.

ICONS

ZAHA HADID MESA
Deyl-Šesták architekti

NAOTO FUKASAWA CHAIR
Studio Olgoj Chorchoj

GREG LYNN THE DUKE & THE DUCHESS
architekt Rudolf Netík

DSC Gallery — Dlouhá 5, 110 00 Praha 1

23. 6.–10. 8.

**Vitra
Design
Museum**

DSC Gallery
inspiring art lovers

